

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecătorul: I. Chirtoaca
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Clima, E. Palanciuc, A. Malîi

ÎNCHEIERE

21 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca - Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel,

în cauza civilă la contestația depusă de concurentul electoral Andrei Năstase împotriva Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău, nr. 1, privind anularea punctelor 1) și 2) din hotărârea Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău nr. 1, din 16 mai 2018, cu nr. 53,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2018, prin care s-a respins apelul declarat de Andrei Năstase și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 mai 2018,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2018, concurentul electoral Andrei Năstase a depus o contestație împotriva Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău, nr. 1, privind anularea punctelor 1) și 2) din hotărârea Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău nr. 1, din 16 mai 2018, cu nr. 53

În motivarea acesteia, contestatorul a invocat că Nicolae Fomov, reprezentantul cu drept de vot consultativ în cadrul Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău, nr. 1, al candidatului la funcția de Primar General al mun. Chișinău din partea Partidului Politic „P.S.R.M.”, Ion Ceban, a formulat contestația nr. 121 din 08 mai 2018. Potrivit acestui acțiuni, s-a solicitat să se stabilească încălcarea articolul 52 alin. (3) din Codul electoral de către concurentul electoral, Andrei Năstase, prin implicarea în acțiuni de agitație electorală a liderului Partidului Popular European, Joseph Daul, cu adresarea ulterioară în instanța de judecată a unei cereri de anulare a înregistrării concurentului electoral Andrei Năstase din cursa electorală pentru funcția de Primar General al mun. Chișinău la alegerile locale noi din 20 mai 2018.

Prin urmare, s-a arătat că, la 30 aprilie 2018, pe platforma de știri www.jurnal.md a fost publicată știrea cu titlul: Liderul PPE: Năstase - unicul candidat

antioligarhic; Plahotniuc și Dodon vor înscăunarea unei persoane aservite”. Știre a fost identificată la 7 mai 2018.

În aceeași ordine de idei, prin pct. 1 și 2 din hotărârea Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău, nr. 1 din 16 mai 2018, nr. 53, în temeiul art. 29 lit. k), art. 75 alin. (2) lit. a), art. 72 alin. (1) și (5) din Codul electoral și în conformitate cu Regulamentul privind procedura de examinare și soluționare a contestațiilor de către organele electorale în perioada electorală, aprobat prin hotărârea CEC nr. 3353 din 20 iulie 2010, s-a dispus: avertizarea concurentului electoral Andrei Năstase, candidat la funcția de Primar General al mun. Chișinău la alegerile locale noi din 20 mai 2018 din partea P.P. „Platforma Demnitate și Adevăr”, despre respectarea cu strictețe a prevederilor legale pertinente exercițiului electoral și neadmiterea încălcării prevederilor Codului electoral, prin evitarea imaginilor de asociere cu persoane care nu sunt cetățeni ai Republicii Moldova și/sau exponenți ai instituțiilor altor state; în partea solicitării de stabilire/constatare a încălcării art. 52 alin. (3) din Codul electoral, prin implicarea în acțiuni de agitație electorală a candidatului la funcția de Primar General al mun. Chișinău, Andrei Năstase, a dlui Joseph Daul, liderul Partidului Popular European. Așadar, sesizarea a fost transmisă spre examinare, conform competenței, în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în baza art. 72 alin. (5) și art. 75 coroborat cu art. 52 din Codul electoral.

Contestatorul Andrei Năstase a considerat că prevederile sus – citate din hotărârea respectivă sunt vădit ilegale și neîntemeiate.

În explicitarea opiniei, el a argumentat că sesizarea reprezentatului P.S.R.M. a fost depusă cu omiterea evidentă a termenului stabilit de lege. Or, potrivit prevederilor art.72 alin.(1) din Cod electoral, acțiunile/inacțiunile concurenților electorali pot fi contestate în termen de 3 zile calendaristice de la data săvârșirii acțiunii/identificării inacțiunii sau adoptării hotărârii. Termenul de depunere se calculează începând cu ziua următoare zilei în care a fost săvârșită acțiunea, a fost identificată inacțiunea sau a fost adoptată hotărârea.

În mod corespunzător, acesta a comunicat că textul sesizării confirmă că pretinsa faptă ar fi fost comisă la data de 30 aprilie 2018, însă contestația a fost formulată la 8 mai 2018, cu omiterea evidentă a termenului legal și fără a fi motivată omiterea termenului dat. Insinuarea referitoare la împrejurarea, potrivit căreia s-a aflat despre acest articol la 7 mai 2018, este nefondată. De fapt, extrasul anexat de pe site-ul www.jurnal.md dovedește data plasării materialului contestat, în particular, 30 aprilie 2018.

În plus, s-a învederat că acceptarea spre examinare a unei contestații, care a fost depusă cu omiterea evidentă a termenului legal de înaintare a sesizării și fără a fi solicitată repunerea în termen, constituie o ilegalitate evidentă și aceasta atentează inadmisibil asupra drepturilor concurentului electoral Andrei Năstase. În esență, acesta se bucură de protecție, după caz, prin expirarea termenului. Cu privire la acest aspect, s-a menționat că statul nostru a fost condamnat de mai multe ori de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru abateri similare, iar relevante sunt concluziile din cauza Dacia vs Moldova. Astfel, Curtea Europeană a statuat că cererea de chemare în judecată a fost înaintată după expirarea termenului general de prescripție stabilit de legislația civilă, fapt ce contravine principiului securității rapturilor juridice. Mai mult,

Curtea consideră că înrăutățirea unei situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (a se vedea Popov v. Moldovei). De asemenea, în cauza IPTEH SA ȘI ALȚII c. MOLDOVEI - CtEDO a constatat că admiterea acțiunii Procurorului General după expirarea termenului general de prescripție și în lipsa motivelor convingătoare, a fost incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice și ar constitui o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al reclamantului, deoarece nu a fost respectat just echilibru și reclamantii au fost nevoiți să poarte în mod continuu o povară excesivă (a se vedea mutatis mutandis, Brumărescu v. Romania [GC], no. 28342/95, §§ 75-80, ECHR 1999-VII). În subsidiar, potrivit cauzei Dacia SRL, sus – citate, s-a precizat că instanțele naționale nu au prezentat nici o justificare pentru asemenea imixtiune, din ce rezultă că a avut loc o încălcare a Articolului 1 din Protocolul Nr. 1 la Convenție.

În continuare, contestatorul a precizat că CECE Chișinău, nr.1, urma să dispună respingerea sesizării contestației depuse de reprezentantul PSRM ca fiind înaintată cu omiterea termenului de contestare. Prin urmare, eroare trebuie corectată de instanța de judecată.

O altă observație furnizată de contestator vizează faptul, conform căruia, CECE Chișinău nr. 1 face referire la prevederile art. 72 alin.(5) din Codul electoral, atunci când își deleagă competența către instanța de judecată, însă norma citată stabilește clar că, în cazul în care examinarea nu ține de competența organului electoral. Respectiv, contestația, dar și materialele anexate la ea, urmează a fi transmise spre examinare conform competenței, în mod urgent, în cel mult 2 zile calendaristice de la data recepționării.

În atare situație, în opinia concurentului electoral, soluția CECE Chișinău nr.1, prin care și-a declinat competența peste 8 zile calendaristice (în loc de 2 zile), când soluția emisă de acest organ, cu omiterea vădită a termenului legal, este ilegală și trebuie anulată, ca fiind ilegală.

Cu privire la fondul contestației, Andrei Năstase a sugerat că actul contestat cuprinde considerente, care pot fi calificate ca niște reglementări ambigue și contradictorii. Mai mult, într-un aliniat se indică că faptele descrise în sesizare sunt tangențiale sau asemănătoare unor abateri în cadrul campaniei electorale, specifice sau asemănătoare unor acțiuni de agitație electorală, prin asociere cu persoane care nu sunt cetățeni ai Republicii Moldov. Iar, ulterior se arată că se constată că dl Andrei Năstase, de facto nu utilizează aceste mesaje în scopul publicității electorale pe panouri publicitare, bannere, billboard-uri, spoturi video etc., or contrariul celor menționate nu a fost demonstrat de N. Fomov.

La fel, în contestație s-a atras atenția în privința articolul 52 alin. (3) din Codul electoral, care stabilește interzicerea concurenților electorali să implice sub orice formă persoanele care nu sunt cetățeni ai Republicii Moldova în acțiunile de agitație electorale. Concurrentul electoral a observat că norma dată expres sancționează acțiunile intenționate ale concurentului electoral de implicare a persoanelor care nu sunt cetățeni ai Republicii Moldova în acțiuni de agitație electorală, pe când se reclamă faptul că pe un portal de știri a fost publicat un articol prin care dl. Joseph Daul, liderul Partidului Popular European, cel mai influent partid de centru-dreapta la

nivel european, care evocă faptul că Plahotniuc și Dodon urmăresc înscăunarea la Primăria capitalei a unui candidat care să le servească doar interesele lor și nicidecum ale cetățenilor.

Totodată, s-a pretins că solicitantul nu a probat, în vreun fel, faptul că anume A. Năstase sau Partidul Platforma DA l-ar fi implicat pe dl. Joseph Daul în acțiuni de agitație electorală și aceasta constată CECE Chișinău nr.1. Însă acesta ignoră că definită noțiunii de agitație electorală, prevăzută la art.1 din Codul electoral stabilește clar că agitație electorală reprezintă acțiuni de pregătire și difuzare a informației, care au scopul de a-i determina pe alegători să voteze pentru unii sau pentru alți concurenți electorali.

În plus, avocatul contestatorului a susținut că nici Andrei Năstase și nici Partidul Platforma DA nu l-au implicat pe dl. Joseph Daul în acțiuni de agitație electorală, nu au postat fotografii cu el, nu au plasat bannere sau alte materiale electorale, iar din textul publicat în articolul reclamat nu reiese că dl. Joseph Daul ar fi făcut agitație electorală. Prin urmare, soluția instanței trebuia să reiasă întotdeauna din probarea, demonstrarea existenței componentei abaterii imputate prin prisma atât a existenței laturii obiective, cât și a celei subiective, care sunt lipsă în prezenta cauză.

Andrei Năstase a menționat că, potrivit articolul 75 din Codul electoral, răspunderea juridică, indicând prin alin.(1) că persoanele fizice și juridice care încalcă prevederile legislației electorale, împiedică exercitarea liberă a drepturilor electorale ale cetățenilor, împiedică activitatea organelor electorale, poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare. Totodată, aliniatul (2) din norma citată specifică clar că pentru încălcarea legislației electorale, Comisia Electorală Centrală sau consiliul electoral de circumscripție poate aplica grupului de inițiativă sau concurenților electorali următoarele sancțiuni: a) avertisment.

Astfel, pentru a fi aplicată o sancțiune în sensul Codului electoral urmează să fie constată expres încălcarea unei reglementări concrete și clare a legii. În situația dată, pârâțul CECE Chișinău nr.1 nu a stabilit articolul, aliniatul, litera din Codul electoral, care au fost încălcate de Andrei Năstase și prin ce s-a realizat aceasta.

Din aceste raționamente, petiționarul a argumentat că sancționarea fără un just temei și în afara legii, pentru nici o faptă și fără a fi încălcată o lege. Suplimentar, situația dată poartă elementele unui abuz, care trebuie să fie stopat de instanța de judecată prin anularea actului contestat.

În baza motivelor prezentate, Andrei Năstase a solicitat anularea punctelor 1) și 2) din hotărârea Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău nr. 1, din 16 mai 2018, cu nr. 53.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 20 mai 2018, s-a respins contestația (f. d. 76 – 81).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 20 mai 2018, s-a respins cererea de apel depusă de concurentul electoral Andrei Năstase și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru (f. d. 105 – 115).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit netemeinicia argumentului, cu privire la tardivitatea sesizării în vederea sancționării concurentului electoral. În partea ce ține de fondul cauzei, s-a determinat lipsa temeiurilor de anulare a hotărârii

Consiliului Electoral al Circumscripției Electorale municipale Chișinău, nr. 1 din 16 mai 2018, cu nr. 53.

La 20 mai 2018, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei din 20 mai 2018 (f. d. 116 – 117).

La 20 mai 2018, Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2018, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 20 mai 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a contestației.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanțele judecătorești nu au interpretat corect articolul 72 alin. (1) din Codul electoral. Așadar, s-a accentuat că sesizarea a fost depusă la 8 mai 2018, cu omiterea termenului legal și fără a fi motivată omiterea termenului. Cu privire la fondul cauzei, Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel, a reiterat argumentele formulate în contestație.

Până la data examinării cauzei, intimatul nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel, este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor a verificat dacă recursul este formulat de persoana în drept să-l declare, dacă este depus în termen și dacă nu a fost examinat anterior, și a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

În acest caz, se observă că materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate și având în vedere data pronunțării deciziei (20 mai 2018) și declarării recursului (20 mai 2018), instanța de recurs constată că cererea, supusă examinării, a fost depusă de Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel, în interiorul termenului de 2 luni.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

Ab initio, în conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat

conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

În același context, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special, de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi auzit (a se vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia, Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În aceeași ordine de idei, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bune-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis, Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Din perspectiva acestor drepturi garantate de Convenția Europeană, completul Colegiului de control judiciar își propune să verifice esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea acestuia.

În speță, instanța observă că recurentul Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel, a criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2018 în baza articolului 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, la articolul 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă. Totuși, ținând cont de garanțiile unui proces echitabil, deși cererea de recurs nu conține în mod expres niciunul din cele patru temeuri consemnate și instituite de legislator la alin. (2), instanța de judecată consideră că cererea acestuia trebuie examinată prin prisma tuturor temeiurilor din această dispoziție legală.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 20 mai 2018, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 52, 71 alin. (1) și (5), 72 alin. (1), 73 alin. (7), 74 alin. (1), (5) – (7) din Codul electoral.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat. În special, instanța de apel a răspuns atât argumentelor cu privire la tardivitatea contestației, cât și referitor la fondul acesteia.

În subsidiar, instanța observă că, *în principiu*, recurentul a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, paragraf. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, 2 septembrie 2014, paragraf. 34, *Samardžić v. Croația*, *ibidem*, paragraf. 28).

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel, nu a adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. Prin urmare, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecătii nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (*a se vedea*, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, paragraf. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, *ibidem*, paragraf. 32).

Un raționament subsidiar al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că recurentul a fost reprezentat de către avocatul Dumitru Pavel, persoană abilitată și calificată, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, acesta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, în baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) în Codul de procedură civilă și interpretarea suficient de clară și coerentă a acestuia de Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa constantă (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, *Trevisanato v. Italia*, *ibidem*, paragraf. 45, *Sturm v. Luxemburg*, citată mai sus, paragraf. 40).

Din aceste raționamente, instanța de judecată reține existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport

rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în prezenta cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyanyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Năstase, prin intermediul avocatului Dumitru Pavel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Nina Vascan

Tamara Chișca - Doneva